

Magnus Jensen in memoriam

Endnu kort før årsskiftet sad jeg på mit kontor hyggeligt sammen med Magnus Jensen – og den 21. januar 1973 døde han, knapt 67 år gammel. Det var en chokerende meddelelse, for hvem kunne vente, at denne energiraket kunne slukkes så brat. En meget kær ven er gået fra alle os i Grønlands-tjenesten, hvor hans hjertevarme strålede langt ud over KGH. Hans ildhu og begejstring fængede og smittede alle, som kom i berøring med ham. Hans hu gik kun mod at gavne Grønland, at hjælpe grønlænderne frem på den vej, de selv måtte ønske at gå.

I samfulde 17 år er det blevet mig forundt at virke sammen med Magnus i grønlandsarbejdet, at øse af den udtømmelige erfaringsskat, som han havde samlet igennem 46 år, siden han i 1926 som 20-årig indtrådte i Grønlands Styrelse. Hans viden om grønlandske forhold og mennesker var overordenlig stor, og så havde han jo den vidunderlige gave ikke at gemme den, men han lod os alle deltage i den og nyde gavn af den.

I KGH-Orientering for juni 1972 nåede Magnus at beskrive sin livsbane fra yngste mand på et meget lille kontor til vicedirektør i en stor og vidt-favnende virksomhed. Han kom meget hurtigt til Grønland og tabte sit hjerte til folket og landet, og dog blev grønlandsopholdet kortere end forudsat – ikke mere end omkring en halv snes år. Han virkede i Egedesminde og Upernavik, hvor han hurtigt kom til at fungere som kolonibestyrer. Så bestyrede han Prøven, blev herefter kolonibestyrer i Angmagssalik, og derpå fulgte kort før krigen udnævnelsen til fuldmægtig ved Grønlands Styrelse i København. Men krigens udbrud afskar enhver mulighed for at rejse ud igen.

Der kan ikke være tvivl om, at Magnus Jensen kom til at præge udviklingen efter krigen stærkt. Som kontorchef i Grønlands Styrelse var han direkte eller bag kulisserne med i alt det omfattende udvalgsarbejde, som skulle give grønlandspolitikken en ny retning, men han var også særdeles aktiv i hverdagens praktiske gerning, ikke mindst efter hans overflytning som kontorchef i det reorganiserede KGH i 1952 og udnævnelsen til vicedirektør i 1956.

Han bar så rigeligt sin del af det vanskelige arbejde, der bidrog til at føre Grønland ind i en ny

tid – med stærke brydninger og store problemer, men dog også med betydningsfuld fremgang på mange fronter og blandt andet med den virkning, at der blev skabt tusinder af gode arbejdspladser, væsentlig forbedret forsyning og tidssvarende trafikale forhold som grundlag for en menneskelig udvikling, uden hvilken Grønland i dag ikke kunne eksistere i relativ velstand uden urimelig nød og med et betydeligt mål af medindflydelse og selv-respekt. Sammen har vi måttet slide hårdt for hver fods bred fremgang, men ingen kunne som Magnus glæde sig, når det lykkedes – og opretholde stridslysten og det gode humør, når de mange uforudsete vanskeligheder og uberegnelige hindringer tårnede sig op.

Det har været en stor oplevelse at arbejde sammen med Magnus, at blive opildnet og inspireret af ham og i fællesskab at udkaste nye planer og føre dem frem. Sandelig var han dygtig og erfaren, men han havde frem for alt også en retlinet karakter, var reel og pålidelig og loyal ind til den inderste marv over for opgaven, over for medarbejdere og kolleger, over for Grønland og de mange venner, han havde vundet sig overalt. Bedre kammerat kan ikke tænkes. Vi vil savne ham dybt, men mindet om Magnus Jensen som ven og som stridsmand i Grønlandssagen vil leve længe.

Hans C. Christiansen.